

Τερώτατε Μητροπολίτα Νέας Ιερσέης, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ
καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀπόστολε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ
Τερότητι καὶ εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Ἄσμένως ἀποστέλλομεν ἐκ Φαναρίου τὸν παρόντα Πατριαρχικόν χαιρε-
τισμόν πρός τὴν Α' Κληρικολαϊκήν Συνέλευσιν καὶ τὸ Συνέδριον τῆς Φιλοπτώ-
χου Ἀδελφότητος τῆς καθ' ὑμᾶς Τερᾶς Μητροπόλεως, ἐκφράζοντες συγχρόνως
τὸν ἔπαινον τῆς ἡμῶν Μετριότητος διὰ τὴν ἀξιάγαστον ταύτην ὑμετέραν πρωτο-
βουλίαν, ἀμα τῇ ἀναλήψει τῆς εὐθύνης διαποιμάνσεως τοῦ ἐν τῇ θεοτηρήτῳ
ταύτῃ Ἐπαρχίᾳ τοῦ Θρόνου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Αἱ Κληριολαϊκαὶ Συνελεύσεις ἀποτελοῦν σύμβολον καὶ δόκιμον τρόπον
ἐκφράσεως τῆς πνευματικῆς μερίμνης καὶ τῆς καλῆς μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας
ἐνώπιον τῶν σημείων τῶν καιρῶν καὶ τῶν συγχρόνων πολιτισμικῶν καὶ κοινωνι-
κῶν ἐξελίξεων. Αἱ δέ Φιλόπτωχοι Ἀδελφότητες ἐκπροσωποῦν μέ δυναμισμόν τὴν
μακράν παράδοσιν διακονίας καὶ τὸν πολιτισμόν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
ἀλληλεγγύης εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Τοιαῦται ἐκδηλώσεις, ἐξασφαλί-
ζουσαι εὐρεῖαν συμμετοχήν τῶν πιστῶν, τὸν συμπνευματισμόν καὶ τὴν ἀνταλ-
λαγήν ἀπόψεων ἐν συμπνοίᾳ καὶ ἀλληλοσεβασμῷ, προάγουσαι τὴν συνεργα-
σίαν κλήρου καὶ λαοῦ, τὴν λυσιτελῆ διὰ τά ἐκκλησιαστικά πράγματα ἐπίλυσιν
προβλημάτων καὶ τὴν λῆψιν κοινῶν ἀποφάσεων, ἀναδεικνύουν τὴν ἀλήθειαν,
καὶ διὰ τὴν ἐποχήν μας, ὅτι εἰς τὸν χῶρον τῆς Ὁρθοδοξίας πάντοτε ὑπῆρξε
σύμπραξις ποιμαινόντων καὶ ποιμαινομένων, ἡ ὁποία ἐλειτουργεῖ καὶ λειτουργεῖ
ὑπέρ τῆς εὐοδώσεως τῆς παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐπαινοῦμεν τὴν ἐπιλογήν τοῦ ἔξοχου Παυλείου:
«Νυνὶ δέ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τά τρία ταῦτα· μείζων δέ τούτων ἡ ἀγάπη»
(Α' Κορ. 1γ', 13), ὡς θεματικοῦ τίτλου τῆς Συνελεύσεως. Θεολογικῶς, ἡ ἀγάπη
χαρακτηρίζει πρῶτον τὴν θείαν φιλανθρωπίαν, τὴν πανσωστικήν Ἐνανθρώ-
πησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἐν συνεχείᾳ δέ τὴν κίνησιν τοῦ ἀνθρώπου πρός τὸν
ἀδελφόν, ὡς προέκτασιν τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ πιστοῦ πρός τὸν
Θεόν καὶ ὡς μαρτυρίαν περὶ τῆς ἐλπίδος τῆς κοινῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίᾳς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ τῶν Ἐσχάτων, βιωματική πεμπτουσία τῆς ὁποίας εἶναι ἡ «ἄει μένουσα»
ἀγάπη. Αὐτό τό εὐλογημένον τρίπτυχον προβάλλει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν εἰς
τὸν ἀσύγκριτον «ὕμνον τῆς ἀγάπης» τῆς Α' πρός Κορινθίους Ἐπιστολῆς. Τὴν
ἐσχατολογικήν αὐτήν υφήν τῆς ἀγάπης ἐκφράζουν καὶ ἄλλα δύο ὑπέροχα
κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης: ἡ διήγησις περὶ τῆς κρίσεως εἰς τὸ κατά Ματθαῖον
Εὐαγγέλιον (κε', 31-46) καὶ ἡ παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου εἰς τὸ κατά
Λουκᾶν (ι', 25-37).

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστή εἰς τὸν Κύριον αὐτῆς, ὅστις «οὐκ ἥλθε
διακονηθῆναι ἀλλά διακονῆσαι» (Ματθ. κ', 28), διανέμει εἰς τὸν κόσμον τὰ
ἄνωθεν δωρήματα τῆς θείας χάριτος, διακονοῦσα τὸν αἰώνιον προορισμόν καὶ
τὸν ἐπίγειον βίον τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἀρρήκτῳ συναφείᾳ των. Ἀπό τὴν ἀδιά-

σπαστον ένότητα τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν καὶ τῆς ἀγάπης πρός τὸν πλησίον ἐπίγασαν αἱ μεγάλαι κοινωνικαί κατακτήσεις, ἐτράφησαν ἡ φιλανθρωπία καὶ ὁ ἄγων διὰ τὴν δικαιοσύνην, κατά δέ τούς νεωτέρους χρόνους καὶ ἡ διατύπωσις καὶ διεκδίκησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, παρά τάς ἀρχικάς, κατ' οὐσίαν λανθασμένας, ἔκατέρωθεν ἀμφισβητήσεις.

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας (Κρήτη, 2016) προέβαλε μετ' ἐμφάσεως τό κοινωνικόν μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὸν ἀπόλυτον σεβασμόν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, διατρανώσασα ὅτι ὁ «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» πνευματικός καὶ ἐσχατολογικός χαρακτήρας τῆς ζωῆς τῆς ὥχι μόνον δέν ἀναιρεῖ, ἀλλά ἐνισχύει τὴν μαρτυρίαν τῆς «ἐν τῷ κόσμῳ». «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία ὁμολογεῖ ὅτι ἔκαστος ἀνθρωπος, ἀνεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας, φυλῆς, φύλου, ἐθνικότητος, γλώσσης, ἔχει δημιουργηθῆ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὅμοιώσιν Θεοῦ καὶ ἀπολαμβάνει ἵσα δικαιώματα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Συνεπής πρός τὴν πίστιν αὐτήν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία δέν δέχεται τάς διακρίσεις δι' ἔκαστον ἐκ τῶν προαναφερεθέντων λόγων, ἐφ' ὅσον αὗται προϋποθέτουν ἀξιολογικήν διαφοράν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων» (Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, Ε', 1). Ἡ μαρτυρία αὐτή τῆς Ἑκκλησίας ὥχι μόνον δέν δέν δόηγει εἰς τὴν «ἐκκοσμίκευσιν» τῆς, ἀλλά ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ζώσης Ἑκκλησίας, ὑπεικούσης εἰς τὸν Χριστόν καὶ συμβαλλούσης διὰ τῆς παρουσίας καὶ μαρτυρίας τῆς εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κόσμου.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, ἐπελογοῦμεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, τάς ἐργασίας τῆς Α' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Συνεδρίου τῆς Φιλοπτώχου Αδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ιερσέτης, εὐχόμενοι θεοσκέπαστον καὶ κατά πάντα ἐπιτυχῆ τὴν διεξαγωγήν ἀμφοτέρων τῶν ἐκδηλώσεων, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ εὐσεβούς πληρώματος τῆς καθ' ὑμᾶς Ἐπαρχίας, Ἱερώτατε ἀδελφέ, καὶ πρός δόξαν τοῦ ὑπερουρανίου ὄντος τοῦ ἀγαθοδότου καὶ πανοικτίσμονος Θεοῦ, «ὅς ἀγάπη ἐστί τε καὶ λέγεται».

Εὐλογημένην, ἐν ταπεινώσει, προσευχῇ καὶ ἀσκήσει, πορείαν πρός τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Ἐβδομάδα καὶ πρός τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου!

✓, βιδ' Απριλίου θ'

Ἐπίτυχη ἀναπτυξία
τοῦ Αγίου Ανδρέα
τοῦ Αποστόλου
τοῦ Χριστοῦ ἀντεργός β.